

Sufizmas

Sveikinimai ir šilčiausi linkėjimai Inamui Miya ir kolegoms mistikams, esantiems čia, Barakoje.

Kviečiu jus leisti į kelionę po mistinį sufizmo pasaulį.

Sufizmas – tai kelias, peržengiantis religines ribas ir kalbantis apie visuotinį dvasinio nušvitimo ir dieviškosios vienybės siekį. Sufizmas ateina kaip nepažįstamas, gyvena kaip draugas ir dirba kaip gydytojas, padedantis sveikti dvasiškai sužeistiems ir gydantis dvasiškai sergančius. Sufizmas siūlo gilų vidinių sielos dimensijų tyrinėjimą. Tai visa apimantis terminas, reiškiantis žmogaus santykį su žmogumi ir su savo Kūrėju. Sufizmas nėra nei dogma, nei religija. Tai gyvenimo būdas ir metodas kasdienėms problemoms spręsti. Tikrovės paieškos ir aukštesnis begalinės būties ilgesys padeda rasti, kad tas šaltinis yra įgimtas troškimas būti vedamam vidinės šviesos. Tai gyvenimo būdas, ir taip gyvenant pirmenybė teikiama dvasiniam augimui, kuris, pasak jo mokymo, neįmanomas be visiško savęs atsižadėjimo ir visiško pasinėrimo į Dievo kontempliaciją.

Sufizme nėra skirtumų tarp vyrų ir moterų. Tokios sąvokos, kaip kasta, spalva ir lytis, sufizme neturi prasmės. Vienovėje nėra vietos asmeniniams skirtumams – aukštesnė ar žemesnė padėtis, vyrai ar moterys. Dvasiniam gyvenimui būdingi saviti bruožai. Nėra nei vyrų, nei moterų. Ilgoje, daugiau nei tūkstančio metų, sufizmo istorijoje buvo daug moterų šventųjų, praturtusių sufizmą. Moterų šventųjų būta įvairiose šalyse, ir jos sufizmo žinių skleidė masėms ir klasėms.

Apibrėžti sufizmą sunku. Asmeninė patirtis negali būti apibūdinta arba apibrėžta. Dar viena priežastis, dėl kurios nelengva pateikti tikslią sufizmo apibrėžtį, yra ta, kad sufizmo terminai, terminologija ir metaforos turi dvejopą reikšmę. Pirma, ankstyvieji sufijai nenorėjo, kad paprasti žmonės suprastų jų vidinius patyrimus. Antra, jie nenorėjo savo pasisakymais sukelti pasipriešinimo.

Manoma, kad žodis „sufizmas“ yra kilęs iš arabiško žodžio „suf“, reiškiančio vilną, simbolizuojančio paprastą, asketišką ankstyvųjų praktikuojančiųjų, kurie siekė atsikratyti materialių dalykų ir ieškoti dvasinių, gyvenimo būdą. Sufizmas yra pakankamai platus, kad pabrėžtų tai, ką kiti „izmai“ pabrėžia pavieniui. Sufizmas pabrėžia žmogaus vaidmenį, kuris, pagal jį, yra meilė ir atjauta. Sufizme žmonija laikoma viena didžiule brolija. Einantieji sufizmo keliu tai daro intuityviai. Tai iš esmės yra vyrai ir moterys, kuriems būdinga vizija ir manifestacija. Sufizmas yra asmeniška intuityvi patirtis. Misticizmo esmė – atrasti viduje paslėptą pasaulį. Sufizmas, iš tikrųjų, yra meilės misticizmas. Žinoma, kad sufizmas padeda įžvelgti tikrovės problemą, ir čia svarbūs tiek intelektualiniai, tiek

intuityvūs gebėjimai. Vieniems misticismas yra beformė spėlionė. Kitiems jis – integruota mintis, bet yra keletas tų, kas išnagrinėjo visus misticismo aspektus ir priėjo prie išvados, kad tai vienovės su tikrove menas. Analitinė mintis skaldo, o mistinė mintis vienija. Sufizmas, remdamasis kūrybine įžvalga ir ezoteriniu dieviškųjų dalykų pažinimu, suteikia intelektualę viziją.

Remiantis apibrėžtimis galima išskirti kelis nebylius sufizmo požymius:

- 1) sufizmas – tai širdies patenkinimas;
- 2) jis reiškia, kad žmogus turi būti tyras;
- 3) jis reikalauja valdyti troškimus bei aistras ir pabrėžia minčių apvalymą, vedantį vidinio nušvitimo link;
- 4) jis reikalauja asketizmo ir neturto įžadų.

Kitaip sakant, sufizmas yra savidisciplina.

Sufijų rūšys

Yra įvairių rūšių sufijų.

1. Yra sufijų, kurie išoriniame gyvenime neišsiskiria iš pasauliečių. Jie gyvena pasaulyje ir dirba pasauliui.
2. Yra sufijų, kurie panašūs į minėtos rūšies sufijus, bet skiriasi savo vidiniu gyvenimu. Jų nedomina pasaulietiškas gyvenimas.
3. Yra sufijų, kurie gyvena atsiskyrėlišką gyvenimą. Jie renkasi gyventi džiunglėse (miškuose), kapinėse ir kitose apleistose vietose. Jie vengia pasauliečių draugijos. Iš tikrųjų jie yra išsižadėję šio pasaulio.

Sufizmas yra paremtas 8 įpročiais:

1. Būk dosnus kaip Abraomas.
2. Būk malonus kaip Išmaelis.
3. Būk kantrus kaip Jobas.
4. Melskis kaip Zaharijus.
5. Rinkis neturtą kaip Jonas.

6. Dėvėk šiurkščius rūbus kaip Mozė.
7. Būk pasisotinęs ir patenkintas kaip Kristus.
8. Gyvenk neturte kaip Pranašas Mahometas.

Vienas iš pranašo Mahometo posakių, kurio sufijai stengiasi skrupulingai laikytis, yra „skurdas yra mano pasididžiavimas“. Pagal šį posakį sufijų gyvenimui būdingas skurdas, susijungimas ir askezė, pasitikint Dievu, teikiančiu jiems džiaugsmo skausme.

Pasak dr. Zahurulo Hasano Šaribo (*Zahurul Hassan Sharib*) iš Adžmerio, „sufijų ordinai teikė vidinę ramybę ir buvo balzamas protui ir emocijoms. Jie gydė psichologinius sutrikimus ir fizinius negalavimus. Jie teikė žmogui naują gimimą“.

Žmogaus širdis yra dieviškosios šviesos buveinė. Kai tampa tyra ir apsivalo nuo žemiškųjų apžavų ir šiukšlių, ji tampa panaši į veidrodį ir joje matoma nuostabi Dieviškoji Šviesa.

Lygiai taip pat saulės atspindys gali būti matomas tik skaidriame vandenyje, dumble jo nematyti. Širdį geriausiai išvalo meilės ugnis. Kaip išorinio kūno nešvarumus galima nuplauti vandeniu, taip širdies ir sielos nešvarumus pašalina meilės ugnis.

Kaip auksas ugnyje išgryninamas ir tampa ryškesnis, taip meilės ugnis sudegina visas priemaišas ir paverčia širdį ryškiu ir atspindinčiu veidrodžiu.

Atsižvelgdamas į laiko ribotumą, norėčiau baigti, nors apie sufizmą galima daug kalbėti ir tyrinėti įvairias gelmes.

Dėkoju visiems.

Sufism

My salams and warmest greetings to Inam Miya and fellow mystics, present here in Baraka.

I invite you to embark on a journey into the mystical realm of Sufism.

Sufism is a path that transcends religious boundaries and speaks to the universal quest for spiritual enlightenment and divine union. Sufism came as a stranger, lived as a friend and worked as a physician, healing the spiritually wounded and curing the spiritually sick. Sufism, offers a profound exploration of the inner dimensions of the soul. It is an all-embracing term and denotes the relation of man with man and with his creator. Sufism is neither dogma nor a religion. It is a way of life and a method of approach to the surrounding day-to-day problems. Its quest for reality and its search for higher yearning after the infinite lead it to locate its source in the inborn desire of being guided by inward light". As a way of

life, it gives priority to spiritual development which, according to its teaching, is not possible without complete self- abnegation and absolute absorption in the contemplation of God.

Sufism makes no distinction between men and women. Caste, colour and gender are meaningless conceptions in Sufism. In unity there is no scope for individual distinctions of high and low, or men and women. Spiritual life has its own distinctive features. There is neither male nor and female. In the long history of sufism stretching over a thousand years, there have been many women saints who enriched sufism by their own contributions. There have been female saints in different countries and they took the message of Sufism to the masses and the classes.

It is difficult to define Sufism. Personal experience does not admit of description or definition. Another reason why it is not easy to give an exact definition of Sufism is that the Sufi terms, terminology and metaphors appear to have twofold meanings. Firstly, the earliest, Sufis did not want the ordinary people to understand their inner feelings. Secondly, they did not want to invite opposition by their utterances.

The term "Sufi" is believed to be derived from the Arabic word "suf," meaning wool, symbolizing the simple, ascetic lifestyle of early practitioners who sought to strip away the material in search of the spiritual. Sufism is wide enough to emphasise n its entirety, what other 'isms' emphasise separately. It emphasises the role of man, which, according to it, is love and sympathy. It takes humanity as one vast brotherhood. Those who follow the Sufi way are the intuitionists. They are essentially men and women of 'vision and manifestation'. Sufism is a personal intuitive experience. To discover the world hidden within is the core of mysticism. Sufism, in fact, is the mysticism of love. Sufism came to be known is having insight into the problem of reality in which both the intellectual and intuitive faculties came into play. To some people, mysticism is formless speculation. To others, it is integrated thought and there are some who have considered mysticism in all its aspects and have reached the conclusion that it is the art of union with reality. Analytical thought divides, whereas mystical thought unites. Sufism, deriving its sanction from creative insight and from reliance on esoteric knowledge of divine things, gives intellectual vision

From the definitions some silent features of Sufism are

1. Sufism is the satisfaction of the heart.
2. It implies purity of Character
3. It enjoins Control of desires and passions and emphasises purification of thoughts, leading to inner illumination.
4. It demands austerity and a vow of non possession.

In other words, Sufism is self discipline.

Types of Sufis

There are various types of Sufis

1. There are Sufis, whose outward life does not set them apart from men of the world. They live in the world and they work for the world.
2. Those who resemble the aforesaid type of Sufis but differ Concerning their inward life. They are not interested in worldly life.
3. Those who lead a secluded life. They prefer to live in the Jungles (forests), graveyard and other deserted places. They avoid the Company of the people of the world. In fact they have renounced the would.

Foundation of Sufism is based on 8 habits:

1. To be generous like Abraham
2. To be agreeable like Ishmael.
3. To be Patient like Job.
4. To do the invocation like zachariah
5. To adopt poverty like John
6. To wear Coarse Cloth like Moses.
7. To be satiated and satisfied like Christ.
8. To adopt a life of poverty like Propet Mohammed ()

Among the sayings of the Prophet Mohd., which the Sufis try to follow scrupulously is 'Poverty is my Pride. Acting upon this saying Sufis lead a life of poverty reunification and asceticism their trust in Allah and gives them a joy in pain.

According to Dr. Zahurul Hassan Sharib of Ajmer "Sufi orders, conferred inner peace and served as a balm for the mind and the emotions. They served as a treatment for Psychological disorders and physical ailments. They gave to an individual a new birth."

The human heart is the abode of divine light. When it is purified and cleansed of worldly splendor and pollution, it becomes like a mirror and glorious Divine light becomes visible.

In the same way, the reflection of the Sun can only be seen in clear water, not in mud. It is the fire of love that best cleans the heart. Just as the dirt of the external body can be washed away with water, the impurities of the heart and soul are removed by the fire of love.

Just as gold is purified and made brighter in fire, the fire of love burns all impurities and makes the heart a bright and reflective mirror.

In view of the constraints of time, I would like to conclude myself, although a lot can be spoken about Sufism and explored in various depths.

Thank you all.